

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové v právní věci

žalobkyně: **K. H., dříve P., IČ: X**
sídlem X
zastoupena advokátem Mgr. Ing. Janem Boučkem
Opatovická 1659/4, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2021 č. j. 228/2020-190-TAXI/3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2021 č. j. 228/2020-190-TAXI/3, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Ing. Jana Boučka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zčásti změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravních agend (dále též „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 21. 3. 2018 č. j. MHMP 465856/2018 tak, že žalobkyně byla označena z původně dřívějšího příjmení na současné příjmení, byla změněna adresa sídla na adresu současného sídla, a dále bylo rozhodnuto o snížení pokuty z částky 150 000 Kč na částku 80 000 Kč a o prodloužení doby její splatnosti na 7 měsíců.

2. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí pod bodem A) shledal, že žalobkyně porušila § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „*zákon o silniční dopravě*“), a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku podle § 35 odst. 2 písm. w) téhož zákona tím, že dne 24. 3. 2017 od 11:59 – 12:12 hodin na trase ul. nám. W. Churchilla 3, Praha 3 – ul. Dřevná 382/2, Praha 2, provozovala taxislužbu vozidlem tov. zn. Škoda Octavia, SPZ: X, které nebylo zapsáno v evidenci vozidel taxislužby; pod bodem B) výroku byla žalobkyni za popsané jednání uložena pokuta ve výši 150 000 Kč; a pod bodem C) byla žalobkyni uložena povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval, že správní orgán I. stupně obdržel od Sdružení pražských provozovatelů TAXIslužby z. s. (dále též „*podatel*“) podnět ve věci porušování zákona o silniční dopravě. V souvislosti s tím si podatel nechal pořídit exekutorský zápis s osvědčením skutkového děje při přepravě objednané přes aplikaci Uber. V tomto konkrétním případě šlo o exekutorský zápis č. 091 EZ 39/17 sepsaný podle § 77 a násl. zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*exekuční řád*“), exekutorským koncipientem Mgr. R. L., pověřeným zaměstnancem soudní exekutorky Exekutorského úřadu Praha 3 JUDr. Ingrid Švecové. Žalovaný též popsal, že přílohami exekutorského zápisu je e-mailem zasláný rozpis jízdného s údaji o přepravě, faktura za přepravu a fotodokumentace vozidla poskytující přepravu.
4. Žalovaný zdůraznil, že neshledal důvody pro zpochybnění skutkového děje tak, jak je popsán v exekutorském zápisu. Poukázal na to, že exekutorský zápis je ve smyslu § 567 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*občanský zákoník*“), v návaznosti na § 53 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“) veřejnou listinou nadanou presumpcí správnosti, přičemž ani žalobkyně skutečnosti v něm popsané, nezpochybňuje. Exekutorský zápis vznikl bez přičinění správních orgánů příslušných ke kontrole v oblasti provozování taxislužby. Cílem podatele bylo pravděpodobně poukázání na praxi v prováděních přeprav osob podle jejich požadavku za úplatu, a lze jej použít jako důkaz. Žalovaný dále uvedl, že při jeho pořízení nemohlo dojít k nedovolenému narušení soukromí dopravce. Žalovaný připustil, že z exekutorského zápisu nevyplývá ztotožnění konkrétní osoby řidiče při provedené přepravě. Ve shodě se správním orgánem I. stupně akcentoval, že povinnost podle § 21 odst. 1 zákona o silniční dopravě je uložena přímo dopravci, který je fyzickou osobou podnikající. V daném případě se řidič přihlásil do aplikace Uber pod přihlašovacími údaji, které jeho činnost (přepravu) přiřadily žalobkyni, jak je zřejmé ze zasláné faktury. Navrhovaný výslech případného řidiče byl nadbytečným.
5. Žalovaný se ztotožnil s hodnocením závažnosti jednání žalobkyně, a připustil, že správní orgán I. stupně dostatečně nezdůvodnil odchýlení se od výše pokut ukládané v praxi za jednání spáchané v rozhodném období (70 000 – 100 000 Kč). Žalovaný při hodnocení výše pokuty vyšel z toho, že žalobkyně je trestána za jeden delikt a chybí případné přitěžující okolnosti, které by se mohly týkat osoby řidiče, proto uložil pokutu ve spodní části rozmezí, v částce 80 000 Kč. Žalovaný rovněž neshledal, že by pokuta v této výši byla nepřiměřená a měla likvidační charakter. Žalovaný dále zdůraznil, že zohlednil i vyhlášení nouzového stavu z důvodu pandemie, protože by mohla být okamžitá úhrada pokuty pro žalobkyni více zatěžující, proto lhůty pro uhrazení pokuty a nákladů řízení prodloužil na 7 měsíců.

6. Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba, v níž brojí proti exekutorskému zápisu.
7. Žalobkyně v *prvním žalobním bodu* namítá vady dokazování spočívající v použití nezákonného důkazu. Žalovaný se podle žalobkyně řádně nevypořádal s námitkou, že není možné v přestupkovém řízení vycházet z exekutorského zápisu, který byl pořízen v příkrém rozporu s pravomocí exekutora a bez vědomí řidiče. Podle žalobkyně není možné, aby exekutor svým jednáním navodil určitou skutečnost a následně si ji sám osvědčil. Exekutorský koncipient (dále též „*exekutor*“) měl postupovat tak, že si vytvořil smyšlený profil na osobu jménem *T. U.*, a pod tímto jménem vystupoval. Exekuční řád nikde ve svých ustanoveních neopravňuje exekutora k zastřeným jednáním, a to činit úkony agenta provokatéra či agenta kontrolora. Taková konstrukce vzbuzuje již sama o sobě podstatnou nedůvěru v zákonnost a objektivnost exekutorského zápisu, kterou žalovaný v rámci posouzení zákonnosti přestupkového řízení (dokazování) měl vzít v potaz. Smyšlený profil *X* si mohl vytvořit kdokoliv.
8. Podle žalobkyně nemůže žalovaný jen z toho, že právní řád považuje exekutorský zápis za veřejnou listinu, bez dalšího pokládat takovou listinu za zákonný důkaz, aniž by zkoumal, zda taková listina splňuje nároky kladené na veřejnou listinu a byla sepsána v souladu se zákonem. Nadto žalovaný zcela opomenul, že v projednávaném řízení nejsou prokazovány žádné nároky, k jejichž prokázání podle § 77 exekučního řádu slouží exekutorský zápis. V daném řízení považuje užití exekutorského zápisu v rozporu se zásadami dokazování, neboť obchází svědeckou výpověď a veřejnoprávní kontrolu. Žalovaný též nesprávně uvedl, že skutkový děj žalobkyně nezpochybňovala, neboť tak v průběhu přestupkového řízení učinila. Žalobkyně rovněž namítá, že v exekutorském zápise absentuje uvedení osoby řidiče, který přepravu poskytl, i uvedení cestujícího. Nebylo ani řádně prokázáno, kdo byl cestujícím, zvláště když ji měla vykonat nikým neztotožněná osoba *T. U.* Tvzení žalovaného, že mělo jít o exekutorského koncipienta Mgr. R. L., není ničím doloženo. Pořízením exekutorského zápisu zároveň došlo k narušení soukromí dopravce.
9. Ve *druhém žalobním bodu* žalobkyně brojí proti výši uložené pokuty. Žalovaný nezohlednil při ukládání sankce její osobní a majetkové poměry, jak přestupkový zákon stanoví u fyzických osob nepodnikajících, a nedostál tak požadavkům na individualizaci trestu. Povinnost posoudit osobní poměry nemůže být přitom vyloučena např. úvahami o likvidačním charakteru sankce, které mohou případně být uvedeny až po provedeném posouzení osobních poměrů. Žalovaný ani nevysvětlil důvody, pro které uložil trest v konkrétní výměře. Nadto žalovaný podle žalobkyně pochybil i stran posouzení likvidačního dopadu pokuty, jeho odhad by měl být podložen podklady, které si opatřil. Žalobkyně dále v souvislosti s určením výše pokuty namítá, že argument možností splátek je zcela nepřipadný, neboť jde o institut fakultativní. S odkazem na povahu přestupkového řízení jako řízení trestní povahy, pak namítá, že správní orgány měly při stanovení výše sankce zohlednit nepřiměřenou délku řízení, které trvalo téměř čtyři roky.
10. Žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
11. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Odkázal na napadené rozhodnutí, v něm provedl posouzení skutkového stavu s ohledem na zaznamenaný děj exekutorským zápisem o osvědčení skutkového děje ve smyslu § 77 exekučního řádu. Cílem a smyslem exekutorského zápisu mělo být získání důkazu pro řízení před soudem či jiným orgánem, přičemž zápis zachycoval objednání, průběh a

ukončení přepravy, jakož i zaplacení a zaslání dokladů. Jednou z podmínek sepsání exekutorského zápisu o osvědčení skutkového děje podle § 77 exekučního řádu je, že se skutkový děj musí udát v přítomnosti exekutora, což se stalo. Exekutorský koncipient byl osobou pověřenou podle exekučního řádu. Skutečnost, pod jakým jménem byl exekutor, jakožto osoba pověřená k osvědčení skutkového děje, zaregistrován do aplikace Uber, není v daném případě rozhodná, neboť registrace v aplikaci Uber je nezbytná podmínka pro zprostředkování přepravy přes tuto aplikaci a bez zadání údajů o osobě, včetně kontaktního e-mailu, kam jsou doručovány doklady, není možné přepravu objednat. Žalovanému je známo z úřední činnosti, že přihlášení do aplikace je umožněno i pod jménem, pro něž by bylo vhodnější označení *přezdívk*a, a i v těchto případech je aplikací umožněno takové osobě zadat požadavek na přepravu, tuto přepravu zprostředkuje a následně doručí cestujícímu doklady týkající se přepravy. Exekutor se v průběhu zachycení skutkového děje neprokazoval falešnými doklady a ani nevstupoval do prostor, kde by byl vyžadován souhlas majitele, jak tomu může být u bytů či domů, objednal si přepravu tak, jak zákazníkům umožňuje aplikace Uber. Jeho požadavek na přepravu byl přijat v rámci této aplikace řidičem, který v dané situaci zastupoval žalobkyni a jeho jednání tak bylo i žalobkyni přičteno. Vozidlem byla poskytována přeprava pro cizí potřeby podle pokynů cestujících a vozidlem, do něhož z povahy poskytnuté služby, nasedají a jsou jím přepravovány osoby vázané pouze obchodním vztahem k dopravci. Žalovaný k uvedenému odkázal na judikaturu Městského soudu v Praze, např. rozsudky ze dne 14. 11. 2019 č. j. 10 A 121/2017-39, či ze dne 24. 7. 2020 č. j. 5 A 84/2017-62. V daném případě to byl exekuční zápis, který popisoval danou přepravu. Přestože žalobkyně zpochybňuje průběh přepravy popsáné v exekutorském zápisu, nepředestřela v průběhu správního řízení a ani v rámci podané žaloby verzi skutkového děje, podloženou podklady odlišnými, než byl prokázán exekutorským zápisem. Přílohy exekutorského zápisu spolu věcně souvisejí, logicky na sebe navazují, a jsou v souladu se zaznamenaným dějem exekutorským zápisem tak, že dopravnímu úřadu ani žalovanému nevznikly pochyby, že zaznamenaný děj neproběhl tak, jak byl v exekutorském zápisu popsán.

12. Žalovaný uvádí, že správní orgány jsou povinny přihlížet při ukládání pokuty k osobním poměrům u fyzické osoby nepodnikajících. Osobní a majetkové poměry fyzických osob podnikajících obecně nejsou posuzovány, při uložení výše pokuty je však postupováno mimo jiné s přihlédnutím k povaze a závažnosti přestupku a dále pak k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem v mezích maximální výše stanovené pokuty tak, aby výše uložené pokuty nebyla pro žalobkyni likvidační. Žalovaný souhlasí s tím, že výčet uvedený v § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky je demonstrativní. Nemůže však souhlasit s tím, že je nutné dovodit, že i u fyzické osoby podnikající je nutné přihlížet k majetkovým poměrům i mimo korektiv likvidační pokuty, jak tvrdí žalobkyně. Žalovaný se zabýval likvidačním charakterem pokuty a vzhledem k tomu, že žalobkyně své poměry nedoložila, posoudil je odhadem. Pokud by pro žalobkyni výše uložené pokuty s ohledem na její majetkové poměry byla nepřiměřená a likvidační, pak by ve svém vlastním zájmu předložila podklady potvrzující tuto tíživou, nejpozději v odvolání. K nepřiměřené délce přestupkového řízení žalovaný zdůraznil, že překročení pořádkových lhůt pro rozhodnutí nemá vliv na zákonnost rozhodnutí a neovlivňuje ani výši pokuty.
13. Žalobkyně v replice toliko zopakovala žalobní argumentaci, na níž setrvala, ohledně použitelnosti exekutorského zápisu jako důkazu a poukázala na podmínky a předpoklady vyhotovení exekutorského či notářského zápisu, jež jsou podobné, a ve věci nebyly

dodrženy. Zdůraznila, že odkazy na rozsudky Městského soudu v Praze nepovažuje za příhodné.

14. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
15. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Důkazní návrhy žalobkyně se buď nacházejí ve správním spise, nebo jsou pro posouzení věci vzhledem k závěrům soudu nadbytečné (k tomu viz níže).
16. Stěžejní námitka žalobkyně směřuje k otázce použitelnosti exekutorského zápisu vyhotoveného podle § 77 exekučního řádu jako podkladu způsobilého pro závěr o spáchání přestupku žalobkyně, a s tím spojená otázka řádného (a úplného) zjištění skutkového stavu věci. Žalobkyně tvrdí, že v daném případě nebyly dány zákonné předpoklady pro sepsání exekutorského zápisu, a to zejména z toho důvodu, že zápis byl sepsán exekutorem, resp. jím pověřenou osobou, který se aktivně podílel na průběhu skutkového děje, jehož průběh měl osvědčit.
17. Podle § 21 exekučního řádu *exekutor může koncipienta písemně pověřit prováděním úkonů, které jsou předmětem exekuční činnosti nebo další činnosti.*
18. Podle § 77 exekučního řádu k dalším činnostem prováděným exekutorem vyplývá, že *exekutor na žádost sepíše exekutorský zápis o osvědčení skutkového děje nebo stavu věci, například splnění dluhu, stavu nemovitých věcí, bytů a nebytových prostor, jestliže jimi mohou být prokázány nároky v řízení před soudem nebo jiným státním orgánem a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti exekutora nebo jestliže se exekutor přesvědčil o stavu věci.*
19. Z § 51 odst. 1 správního řádu vyplývá, že *k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.*
20. Podle § 79 odst. 2 exekučního řádu je exekutorský zápis veřejnou listinou. Takové listiny potvrzují pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno, nicméně lze je vyvrátit prokázáním opaku (§ 53 odst. 3 správního řádu). Exekutorský zápis lze tedy obecně jako důkazní prostředek použít, nicméně závěry v něm uvedené nejsou nezpochybnitelné.
21. Předně soud uvádí, že využitím exekutorského zápisu jako důkazu se zdejší soud již opakovaně zabýval i ve skutkově obdobných případech, týkajících se přestupků na úseku provozování taxislužby. Soud dospěl k závěru, že využití exekutorského zápisu v přestupkovém řízení je obecně možné, a zásadně odmítl, že by šlo o nepřípustný zásah do soukromí (viz rozsudky zdejšího soudu sp. zn. 10 A 121/2017 a sp. zn. 5 A 84/2017), což rovněž znamená, že zdejší soud obecně nevyloučil, aby byl zápis použit v přestupkovém řízení z hlediska požadavku, aby byl takový zápis určen k prokázání nároků. Pokud jde o další zákonné předpoklady pro vyhotovení exekutorského zápisu, je třeba dodat, že v posuzovaných rozhodnutích byla řešena situace, kdy exekutor (jím pověřená osoba) cestoval společně s objednavatelem přepravy (zástupce objednatele exekutorského zápisu). Zachycoval tak celkový průběh přepravy iniciované jinou osobou. Zdejší soud již v těchto případech zdůraznil, že exekutorský zápis není nijak

privilegovaným (absolutním) důkazem o vině dopravce (viz rozsudek ze dne 14. 11. 2019 č. j. 10 A 121/2017-39). Soud vycházel ze skutečnosti, že tamní žalobkyně neprokázala „jinou verzi skutkového stavu, než byl prokázán exekutorským zápisem. Právě naopak, žalobkyně v průběhu řízení nepřišla kromě paušálního popření zákonnosti exekutorského zápisu se žádnou alternativní skutkovou verzí, kterou by věrohodně co do tvrzení i důkazů dokládala, že se skutkový děj úplatné přepravy odehrál jinak, nežli jak o tomto skutkovém ději vypověděl exekutorský zápis“. Ve věci byl ve správním řízení proveden i výslech svědka, správní orgány tedy nevycházely toliko výlučně z exekutorského zápisu, jehož obsah nadto nebyl ze strany tamní žalobkyně ani relevantně zpochybněn. Dále zdejší soud posuzoval případy, jichž se na přepravě účastnil toliko exekutor (jím pověřená osoba), který přepravu prostřednictvím aplikace Uber sám objednal a sám se nechal jako cestující přepravit na smluvené místo (viz rozsudky ze dne 16. 12. 2021 č. j. 10 A 141/2020-53, ze dne 11. 11. 2021 č. j. 11 A 63/2021-41, či ze dne 17. 5. 2022 č. j. 11 A 80/2021-48). Rovněž v těchto případech soud nadále nezpochybnil obecnou použitelnost exekutorského zápisu jako důkazu v přestupkovém řízení, avšak těžištěm úvah soudu se stalo posouzení toho, že správní orgány z exekutorských zápisů vycházely, byť žalobci v přestupkovém řízení skutečnosti osvědčené exekutorskými zápisy popírali a navrhovali výslech řidičů, kteří měli přepravu poskytnout. Spornou byla tedy otázka, zda byla přeprava vůbec poskytnuta. Soud tehdy zdůraznil, že totožnost řidiče nebyla v průběhu správního řízení vůbec zjišťována. Napadená rozhodnutí žalovaného soud zrušil a předmětné věci mu vrátil k dalšímu řízení. Lze shrnout, že přes obecnou aprobaci použitelnosti exekutorského zápisu jako důkazního prostředku přistupoval zdejší soud k jeho významu spíše restriktivně.

22. Otázkami souvisejícími s použitelností exekutorského zápisu vyhotoveného podle § 77 exekučního řádu jako podkladu způsobilého pro závěr o spáchání přestupku, se zabýval i Nejvyšší správní soud při přezkumu kasační stížnosti žalovaného podané proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 11. 11. 2021 ve věci č. j. 11 A 63/2021-41. V rozsudku ze dne 12. 4. 2022 č. j. 1 As 350/2021-33, kterým zamítl kasační stížnost žalovaného, Nejvyšší správní soud připomněl význam zásady materiální pravdy a odpovědnost správního orgánu za zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností (obzvláště v oblasti správního trestání). Poukázal na skutečnost, že v daném případě žalovaný skutkový stav zjistil právě jen na základě exekutorského zápisu a jeho příloh (fotografie vozidla, faktura, snímky z aplikace apod.), přičemž exekutorský zápis má toliko váhu listiny, tvořící podnět k zahájení správního řízení; není důkazem, který by bez dalšího byl dostatečný pro náležité zjištění skutkového stavu. Nejvyšší správní soud uvedl, že takový exekutorský zápis je „pouhým (obyčejným) podnětem k zahájení správního řízení. Sám o sobě nemůže dostatečně osvědčit skutkový stav věci, který byl po celou dobu řízení žalobcem aktivně rozporován. Je proto logické, že je to právě řidič vozidla, který může potvrdit nebo vyvrátit skutečnosti tam uvedené a jeho případná výpověď tak je pro zjištění skutkového stavu vysoce relevantní.“
23. V návaznosti na popsanou judikaturu osmnáctý senát Městského soudu v Praze v rozsudku ze dne 7. 6. 2022 č. j. 18 A 35/2021-57 zdůraznil, že „[p]ředpokladem pro vyhotovení exekutorského zápisu zachycujícího ve smyslu § 77 exekučního řádu určitý skutkový děj je nepochybně skutečnost, že se exekutor skutkového děje účastní jako nezávislý pozorovatel, nikoli jako „aktivní bytatel“, který skutkový děj (nadto pod smyšlenou identitou) sám vyvolá a sám se na něm (jako jediný cestující) podílí. Vzhledem k blízké analogii mezi exekutorským zápisem podle § 77 exekučního řádu a notářským zápisem dle § 79 odst. 2 notářského řádu jsou v tomto

ohledu relevantní i názory komentářové literatury k notářskému řádu. Podle té notář (obdobně tedy exekutor) „(v) žádném případě nemůže, má-li jít o osvědčení ve smyslu celkové úpravy osvědčování v § 72 a násl., zasahovat do děje, být jeho třeba i jen pasivní součástí nebo děj hodnotit. Jakékoli zásahy notáře, nebo případné ústní projevy v době skutkového děje nebo i před ním či po něm, jsou v rozporu s hlavním smyslem takového osvědčení. Tímto smyslem je pořídit písemný záznam děje, dokumentující to, že vůbec děj nastal a jak proběhl, a to nestrannou, nezávislou a nezúčastněnou osobou zaručující jistotu, že záznam bude odpovídat skutečnosti. (...) nepříznivé důsledky takového chování notáře nutně by došlo ke znehodnocení významu osvědčení ve shora uvedeném smyslu. Osvědčit skutkový děj může notář jen stanovenou formou, tedy následně písemně, v notářském zápisu. I v samotném osvědčení ve formě notářského zápisu by se měl notář zdržet hodnocení skutkového děje.“ (Jindřich, M. § 79 In: Bílek, P., Jindřich, M., Ryšánek, Z., Bernard, P. a kol. Notářský řád. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 416–417.). Citované závěry komentáře soud považuje za srozumitelné a přesvědčivé, dodává pak, že v posuzované věci se exekutor na skutkovém ději nejen podílel, ale také jej sám aktivně inicioval, přičemž podstatným momentem je zde i vytvoření falešné identity; nejednalo se o pouhou přezdívku, ale o vystupování pod zcela smyšleným (ale reálně působícím) jménem, což exekutorský řád neumožňuje. Zásah exekutorského koncipienta do skutkového děje byl proto z pohledu soudu natolik intenzivní, že vybočil z mezí nestranné a nezávislé účasti exekutora na zachycovaném ději – Mgr. L. celý děj sám fakticky vyprovokoval.“

24. S výše uvedenými závěry se ztotožnil i třetí senát, neshledal důvod se od nich odchýlit, když skutkové okolnosti posuzované věci jsou de facto velmi podobné a argumentace žalovaného také. V posuzovaném případě se jednalo o obdobný exekutorský zápis vytvořený exekutorským koncipientem, se stejnými důsledky pro posouzení věci samotné.
25. Soud tedy uzavírá, že exekutorský zápis vyhotovený exekutorským koncipientem Mgr. R. L. ze dne 24. 3. 2017 nelze považovat za exekutorský zápis ve smyslu § 77 exekutorského řádu, jelikož pro jeho vyhotovení nebyly splněny zákonné předpoklady. Předmětný zápis není ani nadán důkazní silou veřejné listiny podle § 79 exekutorského řádu. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný své rozhodnutí založil pouze na této jedné listině (svou povahou listině soukromé) a jejích přílohách, aniž by ke zjištění a prokázání skutkového stavu provedl jiné důkazy, nemůže jeho rozhodnutí v rámci soudního přezkumu obstát. Protože žalobkyně před správními orgány zpochybnila průběh skutkového děje (v odvolání např. na str. 3 zpochybnila osobu řidiče), bylo povinností správního orgánu, aby v zájmu zjištění skutkového stavu, který je nutno v dostatečné míře prokázat, zejména v řízení o přestupku i bez návrhu (§ 50 správního řádu), vyzval žalobkyni, aby svůj návrh konkretizovala, potažmo, aby měla dostatečný prostor k procesní obraně. Soud považuje tvrzení žalovaného, že výslech řidiče by byl nadbytečný, i kdyby jeho totožnost byla známa, za nesprávné. Právě skutečnost, že žalovaný nesprávně přistupoval k listině vyhotovené Mgr. R. L. jako k zákonnému exekutorskému zápisu podle § 77 exekutorského řádu, a přisuzoval mu povahu veřejné listiny, zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Zjištěný skutkový stav věci proto nemá dostatečnou oporu v obsahu správního spisu a vyžaduje zásadní doplnění [§ 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s.].
26. Pro úplnost soud uvádí, že se již nezabýval jednotlivými žalobními námitkami mířícími do výše pokuty, neboť vzhledem k výše uvedenému je jejich posouzení de facto předčasné. Výrok o správní pokutě je totiž závislý na výroku o vině, který z uvedených důvodů nemůže prozatím obstát.

27. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Městský soud v Praze shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) a c) ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. zároveň rozhodl o tom, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
28. Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení tak žalovaný nebude s exekutorským zápisem zacházet jako s exekutorským zápisem ve smyslu § 77 exekučního řádu, jenž by byl nadán důkazní silou veřejné listiny, nýbrž doplní dokazování výše naznačeným směrem.
29. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. V řízení byla úspěšná žalobkyně, proto má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila. Soud přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč, odměně za 2 úkony právní služby (§ 11 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu] v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 6 200 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradě hotových výdajů za 2 úkony v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celkem jde tedy o částku 6 800 Kč. Právní zástupce žalobkyně je plátcem DPH, a proto se částka dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby (1 428 Kč). Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobkyni k rukám jeho zástupce celkem 11 228 Kč. Jelikož replika žalobkyně nad rámec již uvedeného nové světlo do věci nevznesla, soud nehledal za důvodné, aby přiznal žalobkyni náklady za takovýto úkon.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu